

CZWIERZĄCY SIĘ (1) *part praes act*

N sg m czwi(e)rzący się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Udający znawcę, popisujący się, wymądrzający się: ten pyłzny ieft/ nie nieumiejący/ ále czwierzący fię (*marg*) ábo choruiący. G. (-) około gadek y íporow o łowiech [*nihil sciens, sed languens circa quaestiones et pugnas verborum*]: z których pochodzą zazdrości/ íwary/ bluźnierstwa *WujNT 1.Tim 6/4.*

Cf **ĆWIERZYĆ SIĘ**

ZZie